

Dosarul nr. 2rac-110/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) V. Puica
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Technoclim Service”, reprezentată de avocatul Staruș Denis, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Consmodern” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Technoclim Service” cu privire la constatarea rezilierii contractului de vânzare-cumpărare și obligarea ridicării mărfii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Consmodern” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 iulie 2020,

c o n s t a ț ă :

La 22 august 2019, SRL ”Consmodern” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Technoclim Service” cu privire la constatarea rezilierii contractului de vânzare-cumpărare și obligarea ridicării mărfii.

În motivarea acțiunii, a menționat că în temeiul facturilor fiscale nr. BV 8603943 din 05 septembrie 2013; nr. BV 6081292 din 17 aprilie 2013; nr. BV 3419038 din 07 decembrie 2012; nr. EB 0178253 din 07 decembrie 2012; nr. BV 1787919 din 14 septembrie 2012; nr. BV 0525609 din 11 iulie 2012; nr. BV 05257601 din 28 iunie 2012, SRL ”Technoclim Service” a livrat SRL ”Consmodern” materiale de construcție termoenergetice pentru realizare, acestea urmând a fi achitate după comercializare.

Reclamantul a invocat că în final, marfa nu a putut fi realizată, fapt cunoscut de către SRL ”Technoclim Service”, astfel prin notificarea expediată în adresa pârâtului, a solicitat ultimului rezilierea contractului de vânzare-cumpărare al

mărfii în asortiment, comunicându-i totodată faptul că urmează să ridice de la depozit marfa conform facturilor fiscale.

Astfel, a specificat că deși pârâtul a recepționat notificarea referitor la rezilierea contractului, nu a întreprins careva măsuri în vederea ridicării acesteia de la depozit, în condițiile în care contractul a fost reziliat încetând de drept de a mai produce efecte juridice începând cu data de 19 februarie 2019.

Prin urmare, reclamantul a considerat necesar de a sesiza instanța de judecată cu privire la constatarea rezilierii contractului și obligarea ridicării mărfii.

Reclamantul SRL "ConsmoModern" a solicitat constatarea rezilierii contractului de vânzare-cumpărare în asortiment – materiale de construcție termoenergetice încheiat cu SRL "Tehnoclim Service" și obligarea ultimei să ridice de la depozit marfa conform facturilor fiscale privind livrarea acestora.

Prin referința depusă, SRL "Tehnoclim Service" a solicitat încasarea sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică (f.d. 34-35).

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 07 iulie 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL "ConsmoModern".

S-a încasat de la SRL "ConsmoModern" în beneficiul SRL "Tehnoclim Service" suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că vânzătorul SRL "Tehnoclim Service" a predat marfa în proprietatea cumpărătorului SRL "ConsmoModern", iar ultimul a preluat bunurile, având obligația să plătească prețul convenit.

Instanța de fond a constatat că între SRL "ConsmoModern" și SRL "Tehnoclim Service", au fost încheiate contractele de vânzare-cumpărare, materializate prin facturile fiscale: nr. BV 8603943 din 05 septembrie 2013; nr. BV 6081292 din 17 aprilie 2013; nr. BV 3419038 din 07 decembrie 2012; nr. EB 0178253 din 07 decembrie 2012; nr. BV 1787919 din 14 septembrie 2012; nr. BV 0525609 din 11 iulie 2012; nr. BV 05257601 din 28 iunie 2012.

La fel, instanța de judecată a stabilit că prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2020, s-a încasat de la SRL "ConsmoModern" în beneficiul SRL "Tehnoclim Service" suma de 24 360,55 de lei cu titlu de datorie.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2020, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 mai 2020, s-a suspendat procesul civil, în faza de apel, pînă la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL "ConsmoModern" împotriva SRL "Tehnoclim Service" cu privire la constatarea rezilierii contractului de vânzare-cumpărare și obligarea ridicării mărfii.

Astfel, instanța de judecată a apreciat pretențiile reclamantului ca fiind neîntemeiate, deoarece părțile nu au încheiat un contract de vânzare-cumpărare în formă scrisă, în care ar fi menționată clauza de achitare a mărfii doar după realizarea ei.

Totodată, instanța a reținut că prin prisma art. 747 din Codul civil (în vigoare la momentul încheierii tranzacțiilor), rezilierea operează numai pentru viitor și pot fi reziliate doar contractele cu executare succesivă.

Prin urmare, toate prestațiile care au fost efectuate anterior rezilierii rămân valabile. Nici partea care declară rezilierea și nici cealaltă parte nu are dreptul de a cere restituirea prestațiilor anterioare.

Astfel, prima instanță a concluzionat că partea îndreptățită să rezilieze contractul poate extinde efectele rezilierii și asupra prestațiilor anterioare, doar în situația prevăzută la art.748 alin. (4) din Codul civil, iar temeiul de fapt invocat de reclamant nu care sub incidența normei respective.

La fel, în temeiul art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța a dispus încasarea de la reclamant în beneficiul pârâtului a sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel din 09 februarie 2021, s-a respins apelul declarat de SRL "Consmodern" și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 iulie 2020.

La 03 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, SRL "Tehnoclim Service", reprezentată de avocatul Staruș Denis, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului cu casarea deciziei instanței de apel în partea neadmiterii încasării cheltuielilor de asistență juridică.

Recurentul SRL "Tehnoclim Service", în motivarea recursului a invocat că neexpunerea asupra unei cerințe referitor la cheltuielile de judecată denotă faptul că partea nu a fost auzită.

La 16 martie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către SRL "Consmodern" la data de 19 martie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 132).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 09 februarie 2021.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 03 martie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL "Tehnoclim Service", reprezentată de avocatul Staruș Denis, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Tehnoclim Service", reprezentată de avocatul Staruș Denis.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari